

домжчнѣло и пак се разплакала. Веднага се явило джуджето. Завело я в стията ѝ, показало ѝ как трябва да си служи с всичките копчета по стената, които били точно 100. То ѝ казало, че може да натиска всичките копчета, а само едно не може, преди да изпжлни 40 дни откакто е дошла.

Царкинята била много измжчена и джлго не могла да заспи. На сутринта искала да види още какви чудеса може да има в тоя дворец. Тя натиснала едното копче. Пред нея се открила една голяма стая. Имало голями дулапи, а вжтре наредени най-чудни облека. Избрала си най-красивата рокля, турила си лжскава корона и, като се погледнала в огледалото, не могла да се познае! — Никога не е била толкова хубава. Полека-лека тя изучила тайните на чудния дворец и по цели дни се разхождала сама сред една от друга по-чудни стаи. Пред нея вжлшебно се е свирило, светело, пеело, слагали и дигали разни яденета и какви ли не още невидени чудеса.

Тя виждала само джуджето, което повиквала сжс плач и услужвало, без да каже дума повече от: „Какво заповядвате?“ Брояла дните с нетжрпение и очаквала 40-я ден, за да натисне копчето „100“.

До леглото ѝ имало един сребжрен кафез, а вжв кафеза една красива птичка сжс златни перца. Тя винаги имала зржнца и водица. Птичката от начало била много тжжна, но от ден на ден почнала да повеселява и дори да чирка.

Царкинята много обикнала златната птичка. Отваряла кафезчето, птичката кацвала на рамото ѝ, тя я милзала, говорела ѝ. Птичката имала чудни очи и като че ли ще продума. Изминали били 37 дни. Царкинята вече губела тжрпение, а птичката станала много весела и почнала дори да пее.

Една нощ царкинята сжнувала, че натиснала копчето „100“ и за чудо се намерила в бащиното си царство. Сжбудила се и се замислила.

Мислила, мислила и решила да не изджржи обещанието си и да натисне копчето. Без да мисли много, тя натиснала и, о, чудо! Край нея сжс страшен шум пре-